

GAZETA KRAKOWSKA

N^{ro}. 19.

W NIEDZIELĘ DNIA 5. MARCA 1797

ROZPORZĄDZENIE

C. K. Pełnomocny zadworney Kommissyi Galicyi zachodniej.

Przezornosci naprzeciw szkodliwym zamianom gruntow Chłopskich.

W celu zbawiennym zapobieżenia wszelkim omyłkom i uciążliwościom, które częstokroć, z powodu zamian i podziałów roli czyli gruntow przez poddanych wiewskich posiadanych, wydarzać się mogą, czyni się stosownie do najwyższego, pod dniem 30go listopada wyszłego nadwornego dyrektoryalnego dekretu, następujące rozporządzenie: Iż wszelkie tym podobne podziały i zamiany od dozwolenia, urzędu cyrkularnego zależeć powinny; każda zaś tym zwierzchność gruntowa, gdy na przyszłość podział takowy lub zamianę gruntow przed się brać będzie chciała, powinna wprzód urząd cyrkularny o tym uwiadomić, do tego uwiadomienia wyszczególniony podział lub zamiany przyłączyć instrument, i na to, dozwolenie od urzędu cyrkularnego odebrać. Urząd cyrkularny wyrozumie z poddanych, których podane propozycye podziału tyczą, i gdy ci na nie przystaną, tak, że przez takową zamianę lub podział gruntow pokrzywdzeni nie będą, potwierdzi tenże urząd takową zamianę lub podział; w przeciwnym zaś przypadku, powinien konfirmacją takowe go podziału lub zamiany gruntow odmówić, i protokół osobny, w który wszelkie podobne zdarzać się mogące podziały w pisywane będą, utrzymywać,

W Krakowie dnia 8go Grudnia 1796 roku.

*Jan Wacław baron de Margelik,
J. C. K. Apostolski Mości pełnomocny
Kommissarz.*

Jan Edler von Platzer.

Z Bazylei d. 3. Lutego.

W tym momencie Francuzki ambasador P. Barthelemy oznajmił następujący list:

*List jenerała Beaumont do kommandanta Medyolanu. Z Roverbella d. 14. Plu-
vies (d. 2 Lutego) po południu.*

Mautua jest naszą; kapitulacja w tym

momencie jest podpisana. Garnizon po-
szedł w niewolą wojenną i do Austrii w
zamianę powróci. Tego wieczora osadzie-
my cytadellę. W godzinę 2 jeneratów Au-
stryackich tu w zakład przybędzie, gdzie
my także nawzajem 2 jeneratów pošemy.
Obszerniejszy opis w krótkce ci uczynię.

Podpisano *Beaumont*.

Zgodne z oryginałem.

Ambasador Rzeplitey Francuz-
kiej przy kantonach Szwajcar-
skich. *Bartholemy*.

Tenże sam jeszcze co następuie oznay-
mił:

*Wypis z raportu jenerała Berthier. Z
Werony d. 12 Pluvios (d. 31 Stycznia.)*

Dywizya jenerała Joubert d. 13 stycz-
nia do Trydentu weszła; jenerał Vial iesz-
cze nieprzyiacielską tylną straż dogonił,
pobił ją i 400 ludzi w niewolą zabrał.
Caillano Austriacy opuścili, a w Tryden-
cie 2000 chorych musieli zostawić, których
wspaniałomyślności Francuzów polecili.
Wiele broni i zapasow ammunicyi także
nam się w ręce dostały.

Z Bazylei d. 9. Lutego.

Po tak długiej i sławney obronie, na
koniec podług oznaymionych od Francuz-
kiego ambasadora wiadomości, musiał
waleczny Feldmarszałek Wurmser Mantuę
Francuzom oddać. Głód został zwycięzcą
tey fortecy, która bronią niemogła być
wziętą; a przynajmniej dla wynikających
z położenia miejsca trudności, niekusili
się Francuzi dobywaniem iey bronią. Man-
tuę ten sam los spotkał, co dawniej Lu-
xemburg, który także nie był prawdziwie
oblężony tylko opasany. Mantua jeszcze
w przeszłym wieku należąc do swego wła-
snego Xcia była w roku 1630 od Austrya-

ków szturmem zdobytą; gdy Mantuę i ca-
łe Xięstwo w swej dzierzawie zatrzymali,
ieszcze ją więcey iak raz tyle ufortyfiko-
wali. Ostatni Xzę tego kraiu Karól IV. zo-
stał od Cefsarza w roku 1708 wywołany z
kraiu, zato iż się w sukcesyi Hiszpańskiej
Francuzkiej strony uchwycił i wnet po-
tym bez sukcesora w Padwie umarł. Od
tego czasu całkiem Austriya w posiadziciel-
stwie tego Xstwa zostaje.

Korzyści, które Francuzi d. 14 stycz-
nia pod Rivoli otrzymali, i los, który d.
16 korpus Provery spodkał, zadecydo-
wały razem los Mantui. Przeznaczona dla
niej żywność została wziętą, a cofnienie
się jenerała Alwinzy i w targnieniu Francu-
zów do Tyrolu pozbawiło ją nadziei pręd-
kiego oswobodzenia. Niedostatek żywno-
ści dał się już do ostatniego w Mantui u-
czuć, i większa część garnizonu leżała
chora. Liczbę chorych podają na 8000 lu-
dzi, i ta z niedostatku opatrzenia i le-
karstw co dzień się pomnażała.

Przez wzięcie Mantui małą Francuzi
tę korzyść, ~~we~~ stojące tam korpus z 16 do
18,000 ludzi do swej armii obrócał, i gdzie
będą chcieli, bez narazenia się na niebez-
pieczeństwo zostawienie za sobą tak mo-
cney fortecy, którą dotąd iak klucz obro-
ny kraiów Austryackich we Włoszech u-
ważano, się udadzą. Domyślał się
niektórzy iż skarby kościelne i różne kley-
noty, które dawniej do Mantui uwiezio-
no, a teraz ich Francuzi wynaleźli, bar-
dzo znaczne być mają. W samey Man-
tui jest 18 kościołów, a 14 klasatorów.
Podczas pokoju ludność Mantui z przed-
mieściami przeszło 30,000 dusz, między
którymi było 5000 żydów, wynosiła. W
Mantuańskim garnizonie było 7 jeneratów.

Jenerał Kellerman coraz więcej teraz woyska z Sabaudyi &c. do armii Francuzkiej we Włoszech posyła. Gdy 13 pół brygady w marszu swoim pod górą Cenis stanęła, przez wystrzał z armaty dano o blisko nastąpić mającey burzy znak, ostrzegając iż przeprawa przez tę górę w tym czasie grozi wielkim niebezpieczeństwem, ale brygada nie dała się żadną miarą wstrzymać i wbrew żywiołów, niezważając na niebezpieczeństwa pomaszerowała z muzyką i bębniami i szczęśliwie te góry przebyła.

Z Paryża d. 13. Lutego.

Przedwczorem przy odgłosie bębna oznajmiono tu wzięcie Mantui. Lubo od dwóch dni o tym zdarzeniu wiedzieliśmy, urzędowe jednak potwierdzenie tej nowiny, niemniej żywe tu wrażenie sprawiło; officyalistę, który tę wiadomość ogłaszał niezmierną kupą ludu otaczała. Tego samego dnia ta wiadomość, iako też następujące zostały radzie 500 od dyrektoryatu udzielone.

List jenerała Buonaparte do Dyrektoryatu. Z głównej kwatery Bononii d. 13 Pluvios (d. 1. Lutego.)

Przez ostatniego kuryera, Obywatele Dyrektorowie, doniosłem wam o potyczkach ostatnich pod Avio i Carpenedole. Nieprzyjaciele cofnawszy się do Mory i Torbole, swe prawe skrzydło o jezioro Garda, lewe o Adygę oparli; jenerał Murat wsiadł w 200 ludzi na statek i w Torbole wylądował. Jenerał brygady Vial na czele piechoty, odbywszy długi marsz przez śniegi i wysokie skały, obszedł nieprzyjacielskie położenie i korpus z 450 ludzi i 12 officyerów przymusił do poddania się. Niemożna 4tey i 17tey półbrygad let-

kiey piechoty, które ten waleczny jenerał prowadził dosyć wychwalić; nie ich nie wstrzymało; natura zdawała się byź w porozumieniu z naszymi nieprzyjaciółmi; czas był nieznośnie brzydki, ale piechota letka Włoskiej armii ieszcze takich trudności niedoznała, którychby przezwyciężyć niepotrafiła.

Jenerał Joubert wszedł do Roveredo; nieprzyjaciel, który z największą starannością wążóz Calliano, sławny przez zwycięztwo, któreśmy tam wchodząc pierwszy raz do Tyrolu odnieśli, waiścia do Trydentu nam chciał zaprzeczyć. Jenerał Belliard starał się z prawey obeysć nieprzyjaciela, a jenerał Vial maszerując po prawem brzegu Adygi złamał go, 300 ludzi mu w niewolę zabrał i wszedł do Trydentu, gdzie w lazarecie nieprzyjacielskim 2000 chorych lub ranionych zastał, których nieprzyjaciel uciekając naszej ludzkosci rekomendował. Kilka magazynów tam zabraliśmy.

O tym samym czasie, jenerał Mafse na wysłał z pół brygady do atakowania nieprzyjaciela, który stał w zamku de la Scala, między Feltro i Primolazo. Na zbliżenie się naszego woyska, nieprzyjaciel uciekał i zostawiwszy część swych bagażów cofnął się za Prado.

Jenerał Angereau do Treviso się zbliżył; wódz szwadronu Duvivier przepartszy nieprzyjacielską iazdę, zabrał iey kilka stanowisk.

Podpisano Buonaparte.

Drugi list tegoż jenerała, z Buenza d. 15 Pluvios (d. 3. Lutego.)

Co tylko jenerał Joubert w Trydentu stanął, zaraz kilka oddziałów do stajon nieprzyjaciela wysłał. Jenerał

Lawis swą lekką piechotą osadził, a na przeciw niego stali Austriacy; generał Vial z 29, pół brygadą przebrnąwszy przez tę rzekę odparł nieprzyjaciela aż do S. Michała i 800 niewolnika mu zabrał. Potym generałowie Joubert i Mafseną się połączyli; ostatni trzyma linią nad Lawis, która Trydent okrywa.

Z 70 letnim starcem generałem Wurmsers, z właściwą Francuzkiemu narodowi szlachetnością się obszedłem; los wojny przez całą kampanią był nader okrutny dla niego; lecz on okazywał zawsze stałość i mężstwo, które kiedyś w dziejach pamiętnym będzie. Po bitwie pod Bassano, w której za jednym razem część Tyrolu i swoją armią utracił, już z wszystkich stron był otoczonym; jednak niestracił nadziei, iż się do Mantui, chociaż do niej 4 do 5 marszów miał potrafi uratować. Przeszedł przez Adygę, jedną przednią naszą straż pod Cerca spędził, udał się na Molinella i szczęśliwie do Mantui przybył. Robił po dwa czy trzy razy wycieczki i zawsze się sam na ich czele znajdował; że nie odebrały żadnego skutku, szczególniej dobrze ustanowionej i armatami obstawionej okólnej republikańskiej linii i stchorzeniu jego własnych wojsk, które oprócz tego przez zaraźliwe choroby znacznie się osłabiło, przypisać należy. Niezależnie zawsze potwarzają okryte bywa, zapewne i Wurmsersa to zdządło dosięże. Na wczorajszy dzień rozmowa generała Serrurier z generałem Wurmsers była oznaczona, a na jutrzejszy dokonanie kapitulacji.

Dywizyony generał Victor d. 1 t. m. strawił noc w Imola. Armia Oyca S. zerwawszy mosty nad brzegiem Cenio pilnie

się oszańcowała i armatami brzeg obstaowała. Generał Lasne, który przednią strażą kommanderował, zbliżył się do nieprzyjaciela, ten zaraz z armat do niego zaczął bić. Generał Lahoz, który Lombardzkim legionem kommanderował, swych grenadyerów, w ściśnioną kolonę uformował dla zdobycia bagnietem jego battery. Ten legion będąc tu pierwszy raz w rozprawie, wielką sobie sławę zrobił, pod ogniem 3 do 4000 ludzi i 24 armat, zdobył battery. W czasie bitwy widzieliśmy wielu Xży, iż z krzyżami w ręku owych biednych żołnierzy do boju zachęcali. Zabraliśmy 1000 ludzi w niewolę, 14 armat i 8 chorągwi zdobyliśmy, i 4 do 500 nieprzyjaciela na placu zostało. Nasza cała strata 40 ludzi w zabitych i ranionych wynosi; między ostatnimi znajduje się generał brygady Lahoz; jego rana nie jest niebezpieczną. Zaraz po tym zwycięztwie, nasze wojska ruszyły ku Faenza; bramy tego miasta zastały zamknięte. Dzwonienie na gwałt dało się słyszeć i uwiedzeni mieszkańcy chcieli się bronić. Ich przewodnicy, a szczególniej ich Biskup odbiegli ich; kilka wystrzałów z armat otwarły nam bramy i weszliśmy do miasta. Ustawy wojny upoważniały mnie abym to nieszczęśliwe miasto rabunkowi poświęcił; ale żadną miarą niemogłem się na to odważyć, całe miasto za nierostropność kilkunastu ludzi ukarać. Pięćdziesiąt zabranych officyerów Papieżkich wystąłem do nich z zleceniem, aby swoich współziomków lepiej oświecili i niebezpieczeństwa, na które się przez tak nierostropny postępek wystawiają, im odmalowali. Dziś rano wszystkich mnichów i Xży wezwałem do siebie; prostotę pierwszych na-

uk Ewangelii przypominałem im i całej mocy rozumu i wymowy aby sobie rozumnie postępowali użytym, i zdraje mi się iż dosyć przekonani odeszli. Do Ravenna generała kamedulskiego dla oświecenia ludu, a do Cesena miejsca urodzenia terazniejszego Papieża Benedyktyńskiego przeora oycy Ignacego wysłałem. Wczoray generał Victor opanował miasto Forli, a dziś do Cesena pomaszerował. Kilku Xży między któremi się jeden kapucyn znajduje, 40 Papieżkich żołnierzy do boju zachęcałi na placu bitwy poległo.

Podpisano *Buonaparte*.

Jakie te wszystkie wiadomości tu ukontentowanie sprawiły, łatwo sobie każdy wystawić może. Oycy generała Angereau kiedy się na publiczney audyencyi dyrektoryatu po tych nowinach pokazał, kanceliści dyrektoryatu laurami głowę uwieńczyli.— Z prywatnych doniesień wiemy, iż garnizon w Mantni 15,000 ludzi wynosił.— Admirał Morard de Galles znou kommandę nad flotą Brestką odebrał. Generał Bruix od ministra wojennego odebrał rozkaz przybycia do Paryża.

W Kale zaaresztowano człowieka, który na pakebocie z Anglii przybył i przy nim 1000 ludiorów, czerwony pulares z adresem do spiskowego kupca Dunant znaleziono, co minister policyi wojskowej sądowi odesłał.

Na wczorayszey sefsyi rada 500 podatek gruntowy na 240 mill: a osobisty na 60 mill: na rok przyszły ustanowiła.— Dyrektoryat w poselstwie swoim radę 500 upraszał, aby iak nayprędzy przepisala kary, iak ci Xża traktowani mają bydź, którzy będąc na wyprowadzenie skazani, sposoby wymknięcia się od tey kary znaleźli.

Dyrektoryat nagli aby prawodawcy iak nayszpieszniej i iak naydogodniejsze środki przeciw tym zdraycom przepisali; bo iuz krew republikańską przelewają i puginał fanatysmu bije w ich piersiach.

Z Hagi d. 14. Lutego.

Gdy iakieżmy iuz donieśli zgromadzenie uchwalilo, iż na potym nie wydziały, ale ministrowie będą przy styrze władzy wykonawczej, zadecydowano ieszcze wczoray iż przedmioty władzy administracyney będą w następujący sposób podzielone: 1) Wydział obrony kraiu na lądzie; 2) wydział marynarki; 3) wydział skarbowy; 4) wydział zagranicznych interesow; 5) wydział wewnętrznzych interesow. Co w tey mierze daley dekretowano, do Francuzkiej konstytucyi się zbliża. Korpus wykonawcze będzie miało nazwisko rady stanu, zamiast dyrektoryatu; będzie się z 5 osób składać, z których co rok jedna przez los wywdzie. Kto do tego korpusu chce bydź obranym, musi mieć 35 lat, urodzony w rzeczypospolitey i ostatnie 20 lat w niej zamieszkały. Dla wszystkich 3 korpusow rządu następujące lata są przepisane: do wielkiej izby potrzeba mieć 30 lat, do rady wykonawczej 35, a do izby starszych 40. Zdaie się iż zgromadzenie dla oszczędzenia niezmiernych kosztow odrzucilo kommissye, i dla dania więcey dzielności władzy wykonawczej całą w 10 osobach zamknęło, to jest 5 ministrowi 5 dyrektorow.

Gdy nieiakie poruszenie postrzeżono, które po jutrze w dzień zgromadzeń pierwiastkowych w prowincyi Hollandyi miało wybuchnąć, administracya Hollandyi, zadala sobie tyle pracy iż takowe poruszenia zupełnie usmierzyła.

Z Nimwegen donoszą, że tam 6 do 7000

Francuzkiego wojska weszło, i mieszkańcy miasta zostali potym rozbrojeni, co przeszłego roku i w Utrechcie zrobiono. W Leydzie, a nawet i w Hadze mieszczanie mają być od służby wojskowej uwolnieni. — Zapewniono iż rozruchy w Fryzlandyi już uspokojone zostały; ale dzisiay rozchodzi się na nowo pogłoska, że się chłopcy poburzyli.

Listy z Liworna donoszą iż basza Trypolitański, na rozkaz Porty z Szwecyą, Prussami i Cesarzem musiał pokoy zawrzeć. Dey Algierski także tego baszę przymusił, do zrobienia z Amerykanami pokoju.

Z Medyolanu d. 7. Lutego.

Jak tylko Jenerał Buonaparte Papieżowi wydał wojnę, jenerał Victor natychmiast z wojskiem do Jmola ruszył dla napadnięcia na Papieżkie korpus, które się w Faenza zebrało. Przednia straż pod brygadą wodzem Lasne, w której się legion Lombardzki znajdował, nad rzeką Cenio na Papieżkie korpus z 4000 piechoty, co kolwiek jazdy i 14 armat złożone napadł. Lasne przeszedł w brodzie rzekę i razem opanował na Cenio most; w jednym momencie był atak i zwycięstwo. Lombardscy grenadyerowie bagnietem dobyli baterii i zwycięstwo było zupełne. Papież 1000 niewolnika, 26 oficerów, około 500 zabitych, 8 chorągwi, 14 armat i 8 amunicyjnych wozów utracił; to była cała amunicya, którą to korpus miało. Regiment busarów pod dowództwem adjutanta Junot, Papieżką jazdę gonił 10 mil Włoskich, niemogąc iey doścignąć. Do Ankony z resztą uciekła.

Z Włoch d. 12. Lutego.

Słychać iż Król Neapolitański jest na ukończeniu z Rzeczpospolitą Francuzką na wzór Hiszpanii, zaczepnego i odpornego alliansu.

Podług wiadomości z Bononii Francuzkie wojska z Faenza i Remini udały się do Sinigaglia. D. 8 osadziły Ankonę, a d. 9 do Loreto ruszyły. Z Romanii bardzo ludzie uciekają i wszyscy się do Toskani udają.

Angielska flotta Porto Ferrajo opuściła i na morze się udała.

Od Granic Włoskich d. 12. Lutego.

Komisarsz Salicetti i inni którzy z Korsyki powrócili, nie najlepsze wiadomości przynieśli. Korsykanin, który najmniejszy podległości niecierpi, zaraz się każdej władzy opiera, która mu chce prawa przepisać, z gnuśności, niepodległości go wyrwać, a szczególnie najulubieńszej iego zabawy polowania go pozbawić. Francuzcy komisarsze wszędzie kazali drzewa wolności poszczepiać; Korsykanie nic przeciw temu nie mówili; ale skoro o przysiędze na wierność Rzeczypospolitej, a co gorsza o rekrucie wspomiano, już Korsykanie od tego momentu, a szczególnie gorzej mieszkańcy Francuzów przestali być przyiaciołmi: drzewa wolności po obalali i wstanie insurrekcyi się deklarowali. Wysłano wojska przeciw nim; i tak znowu się Korsykanie przeciw Francuzi burzą. — Regiment Korsykanów w służbie Papieżkiej będący jest w korpusie, które niedawno do Romanii ruszyło. 12 godzin od Rzymu ten regiment nagle się za Francuzami deklarował; ale regiment jazdy Xcia Colonna który blisko za nim

szedł, napadł go w pomieszczeniu iakie za zwyczaj w takich razach bywa i w pięć miał go wyciąć.

Z Tyrolu d. 7. Lutego.

W korpusie ochotników Wiedeńskich, które d. 16 pod Mantuą niemal całe od Francuzow zabrane, z 100 młodzieży naysierwszych familliy Austryackich się znajduie. Jenerał Buonaparte sam to piękne korpus oglądał i rzekł do ochotników: "Waleczność wasza czyni wam honor." Między niemi także się młody Xzę Paar i hrabia Montecuculi znajdowali. Ostatni nie jest zabitem; Buonaparte szpadę i wolność mu powrocił, i rzekł do niego: "Młodzieńcze wiele po sobie obiecuez; szkoda żeś już nie jest tym, czym twoy dziad był, mierzylibyśmy się z sobą, iak ten bohater z Konduszem i Turenem się mierzył."

Z Botzen d. 6. Lutego.

Nasza armia w Tyrolu znowu się cokolwiek nazad cofnęła; jenerał Laudon, który w woysku i milicyi wielką miłość posiadał, złożył swoią kommendę. Komenda w Tyrolu jest więc od przedwczoraysza w ten sposob podzielona: Jenerał Liptay ma główną kommendę, jenerał Vukalsovich kommanderuje przednią strażą i forpocztami, putkownik hrabia Deller strzelcami i resztą ochotników. Liczba Francuzow jest teraz daleko przeciwko nam większa iak w przeszłym roku w wrześnieu była, i to dla nas nie dobrze, iż nasze regularne woyska tak bardzo musiały być podzielone; iednak w krotce będzie temu zaradzone. Jenerał Laudon musiał się dla tego niedawno z Roveredo cofnąć, aby od Francuzkiego jenerała Joubert, który do Tyrolu wszedł i potym się

zdywizyą Malseny złączył niebył odrznięty.

Z Inspruka d. 7. Lutego.

Wczoray Arcy Xzę Karol niespodzianie tu przybył, i z Cefarskim kommissarzem hrabią Lehrbach długą miał rozmowę. Dzisiay ten młody bohater odiechał do Görz dla objęcia nad Włoską armią jeneralneuy kommendy. Mamy w Bogu nadzieię, iż i tu mu będzie zwycięztwo towarzyszyło — Jenerał Liptay, który teraz w Tyrolu kommanderuje ma już do 10,000 ludzi, a ieszcze wiele krajowych strzelcow maszeruje na przod dla osadzenia gor. W Krainie i Karencyi wszystko się do broni bierze.

Wenecya od strony lądowej jest już od Francuzow ścisniona; z Tryestu wiele towarow wysłano do węgier i wiele się tam mieszkańcow udało.

Z Tyrolu d. 9. Lutego.

Francuzi coraz głębiej w nasz kraj wstępuią; d. 4 do Solurne o 4 mile od Botzen, gdzie dawniey główna kwatery nasza była, weszli. Zgromadzenie stanow w Botzen już się rozeszło; woyskowe i inne kassy odesłano do Inspruka. Arcy Xzniczka Elżbieta ieszcze wczoray w Inspruku była, ale naysierwsze swoje rzeczy już odesłała, i za naysierwszym niebezpieczeństwem z tamtąd wyiedzie. Jednak spodziewamy się ieszcze nieprzyiaciela od dalszego wtargnienia wstrzymać; co dzień przychodzą do Inspruka wydziały regularnego woyska i milicyi, które natychmiast do armii odsyłaia. D. 4 część mieyskiej gwardyi Inspruka z armatami do armii po maszerowała. Zold strzeleckich kompaniy o 5tą część powiększony odrządu został, poniewaz teraz

przymuszeni są nad wyznaczony czas 6 niedziel dłużej służyć.

Z Frankfurtu d. 14. Lutego

Dzisiaj przeznaczony do Angielskiej ambasady w Szwajcaryi P. James Talbot, przybywszy z Londynu do Berna odiechał; on był w swicie lorda Malmesbury w Paryżu. — Xzę Rohan z Wiednia tu przybył. Jenerał Werneck iutro z Anspach nazad spodziewany. Cefarski poseł hrabia Schlick do Aschaffenburga odiechał.

Z Cefarskiej iazdy, idzie także letka Cefarsza dragonia który regiment po części hrabiemu Bellegarde się dostał i kireserowie Czeswitza do Włoch. — Cefarskie woyska na wyższym Renie, które do Włoch nieidą, w Heilbronn się zbierają, dla uformowania tam obserwacyney armii, która do 40,000 ludzi wynosi i swe działania podług poruszeń Francuzow kiewać będzie.

Pogłoska o sekularyzowaniu wielu duchownych Xstw utrzymuje się wciąż. W Helsen Kafselskim jest dziś jeneralna rewia. W Wiedniu elektor Bawarski o pomnożeniu kontyniensu miał Cefarzowi, Jmć kazać oświadczyć: Cefarsz Jmć względem niego może być zupełnie spokojny, i formalnie oswey przychylności J. C. M. zapewnia; kontyniens będzie w iak najlepszym stanie do armii Rzeszy wysłany; oprócz tego Xzę Jmć spodziewa się iż tym Cefarskiej armii znacznie ulży, gdy obronę swego kraju zupełnie na siebie przyymie; i to jest prawdziwa przyczyna iego uzbrojania.

Wczoray listy pod d. 9 z Inspruka przybyłe, donoszą iż Francuzi już aż o godzinę od Botzen postąpili, i jenerał Lip-tay do Brixen się cofnął. — Woyska Cef-

sarskie ieszcze tu wciąż od Sieg i Lany do Włoch przechodzą. W niedzielę regimenta Węgierskie Szaraia i Giulay, wczoray i dziś 4 bataliony grenadyerow tedy przeszły; wielka tedy cześć woyska z niższego Renu do Włoch odehydzie. Na wyższym Renie kilkanaście batalionow które miały do Włoch iść, przeciwny rozkaz odebrały.

Słychać iż Prufsacy demarkacywną linią aż do Bendorf nad Renem rozciągną; od Bendorf 10,000 Hefsov stanie, a daley Sasi. W Szwabii Würtemberg i Baden wzdłuż Renu rozciągną aż do Barycji kordon.

Z Wiednia piszą, iż Cefarsz Jmć dla Belgickich interesow na wzor wydziału pod czas insurrekcyi Belgickiej w roku będącego 1790 kommissyą ustanowił. Prezydeat m. tej kommissyi, która z resztą oł dyrektoryjalnego ministra hrabiego La-zańskiego zależy, jest konsyliarz Lipsens.

Z Kolonii d. 14. Lutego.

Jenerał Moreau d. 12 znajdował się w Düsseldorf, na drugi dzień ztamtał do Kayserwerth wyiechał; całe lewe skrzydło armii obiechał. Niewiadomo ieszcze iak daleko się kommenda tego jenerała nad Renem będzie rozciągała; jenerał Hoche spodziewany w tych dniach i będzie także iakąs część kommendy miał. Armia Sambry i Mozy jest w Hundsryckim osłabiona i za przybyciem jenerała Moreau główna kwatery z Bonn przeniesie się do Kolonii. Domyślają się iż jenerałowie Austryaccy niebędą się na niższym Renie mieć zaczepnie; a przeciwnie zdaje się iż jenerałowie Francuzcy, którzy są w Paryżu, rozkazwniścia do Niemiec przywieczą.

GAZETY KRAKOWSKIEY

 W NIEDZIELĘ DNIA 5. MARCA 1797.

Z Włoch d. 16 Lutego.

Anglicy wielką liczbę Francuzkich emigrantow do Rzymu wysłali, dla których już tam mundury przygotowano. Ofiarowali także oycu S. dla iego armii 12,000 wieprzow.

W późniejszym raporcie jenerał Berthier donosi z główney kwatery Sinigaglia, iż dywizya jenerała Victor d. 8 przed Ankoną stanęła i będące tam z 2000 piechoty i 200 jazdy Papieżkie korpus, do poddania się wezwwała, co też one natychmiast uczyniło. Potym przednia straż tey dywizyi udała się do Loreto. — Papieżcy poddani rozumiejąc iż tak iak w Neapolu przy wezwaniu się samem zostanie, chętnie się pod chorągwie Papieżkie dali werbować; ale gdy widzą iż się tu trzeba bić, uciekają teraz gdzie który może. — Ledwie co Francuzi prowincyą Romanii opanowali, już ci Buonaparte w głównym mieście tey prowincyi śródkową administracyą uformo-

wał. Dystrykta Massa i Carrara do Cyspadeńskiey rzeczypospolitey przyłączył; miasto Imola także się chce do niey przyłączyć.

Podług wszystkich z Włoch wiadomości Papież znajduje się bardzo w niemiłym położeniu. Imola i Ankona już się Francuzom poddały, i znaczne korpus ku Rzymowi, z kąd już Papież miał wyiechać, pomaszerowało. Wszelka komunikacya z Tryestem jest już przecięta, niemoże się z tym z nikąd posiłkow spodziewać. W samem nawet Tryescie d. 13 była już wielka trwoga, i bardzo wiele towarow z tamtąd wysłano; ale potym trochę się uspokoiło.

Z Wenecyi piszą, iż d. 9 w Bononii między Buonaparte, postem Pruskim udworu Wiedeńskiego P. Luchesi i Xciem Ahremberg była konferencya. — Zaraz po kapitulacyi feldmarszałek Wurmsler iadł obiad u jenerała Buonaparte, który go pod

Czas stołu swem lubem oycem nazywał i zdrowie jego spełniał.

Z Konstantynopola d. 12 Stycznia.

Posel od Mehemed-kan Sofiego Persyi przybył tu z liczną afsystencyą swych rodaków. Domyślają się iż cel iego poselstwa, jest żądanie od Porty posiłkow przeciw Rossyi, a przynajmniey pośrednictwa do przywrocenia prędkiego pokoju. Położenie Sofiego jest bardzo krytyczne, ponieważ Moskale nietylko że od Kaukasu przeszli granice Perskie, ale wewnątrz kraiu coraz daley się rozszerzają. Wątpią aby posel Perski potrafił Portę do dania posiłkom iego monarsze nakłonić, zwłaszcza że sama do wielkich przedsięwzięść zdaie się przygotowania czynić. Rownie i względem pośrednictwa, ciężko aby się Porta nakłoniła, ponieważ w przypadku gdyby się obydwu mocarstwa nie pogodziły dywersyjną armią na granicy Rofsyyskiej musiałaby postawić.

Rozpoczęcie na nowo przygotowań do wojny, utwierdza wszystkich iż dwor nasz ma wielkie projekta w myśli; od trzech niedziel tak spieszo w naszych arsenałach pracują, iak gdyby już na wiosnę kampania udecydowana była. Rzemieślnicy których tam używają, wszyscy są Europejczykowie, a naywięcey Francuzow. Kapitan basza sam tych robot na siebie dozór przyjął i dzień i noc tam przesiedzi. Jest tu projekt wybicia przed arsenalem na budowanie okrętow podobnego kanału iak w Tulonie; plan inżyniera Szwedzkiego, zdaie się bydz dogodniejszy nad plany Francuzkich officyerow.

Francuzki ambasador Aubert-Dubayet wczoray wieczor oddał wizytę Szwedzkiemu posłowi P. d'Ochson; osta-

tni iak tylko obywatel Aubert-Dubayet w Konstantynopolu stanął, nie zaniedbał mu zaraz swey wizyty oddać. Ta okoliczność i inne każe się domyslać, iż dobre porozumienie, które przez różne zdarzenia, między temi mocarstwami naruszone było znowu teraz upełnie przywroczone zostało. — Od d. 4 grudnia, Francuzka ambasada niewydała daley żadney gazety.

Z Kolonii d. 17. Lutego.

Ostatnie zwycięstwa Francuzow we Włoszech i poddanie się Mantui, plan przyszley kampanii na niższym Renie zadecydowały; zstrony republikanow będzie zaczepny, i wydane wtey mierze od dyktoryatu jenerałom instrukcyje, żadney wątpliwności niepodpadają. Jenerał Hoche mianowany kommanderującym jenerałem armii Sambry i Mozy, co dzień jest tu zdzwizają woyska od wyprawy Brestskiej, która do 20,000 ludzi ma wynosić, spodziewany. Iak tylko ten posiłek nadejdzie, na nowo się za Ren przeprawią, i korzystając z osłabienia armii Cesarzskiej, iak tylko naydaley będzie można, będą się na prawem brzegu Renu posuwać.

Jenerał Moreau powrociwszy z swey podróży do Dúsfeldorf nazad, rozkazał aby przez trzy razy wwszystkie dzwony ogłoszono wzięcie Mantui; aby teatr i miasto były illuminowane i przyłożyły się do powszechney radości.

Z Petersburga d. 3. Lutego.

Pod d. 23 p. m. 3 ukazy tyczące się handlu tu wyszły; pierwszy jest tey treści: Naytaskawiey pozwalamy: 1) wprowadzenie wszystkich Francuzkich win bez wyjątku, tudzież Prowanckiey oliwy, oliwków, kaparów i Anchoru na neutralnych okrętach do wszystkich naszych por-

tów i do innych celnych granic. 2) Francuzka i Hiszpańska wódka (do tych tylko portów będzie na neutralnych okrętach wprowadzana, które są w ukazie roku 1784 pod d. 11 grudnia wyznaczone, do których jeszcze porty Lipawy i Windawy przydajemy. 3) Cło od wina, oliwy &c. będzie podług taryfry d. 27 września 1782, poki nowa taryffa nie nastąpi, a od Francuzkiej wódki podług ukazu d. 25 listopada 1793 wybierane. Nakoniec 4) ukaz d. 8 kwietnia 1793 względem wprowadzania iedynie do zbytku służących Francuzkich i innych towarów, iako też względem zakazu komunikacyi wszelkiej z Francuzami poki tam porządek i prawy rząd nie zostanie zaprowadzony, ma bydź iak najsćisley zachowany; nakazane iednak w tym ukazie zaświadczenia względem wprowadzonych tu towarów niebędą wymagane, wyjąwszy te towary, na których cło z nieiakich względów może bydź niżone &c.

Podług drugiego ukazu, w prowadzenie niezakazanych towarów z Hollandyi jest podług taryfry 1782 roku pozwolone. Podług trzeciego, ta taryffa ma bydź ogólnie do wszystkich towarów, aż do nowej Taryfry używaną.

Z Londynu d. 14. Lutego.

W tym momencie z Francyi odbieramy wiadomość o poddaniu się Mantui. Reprezentant Bernard Lagrave d. 9 lutego z Paryża do swego brata w Kale następujący list pisał:

”Donoszę ci kochany Bracie, o wzięciu Mantui; wielu moich kolegów udzieliło mi iuz dawniev tey wiadomości, a w tym momencie odebraliśmy o tym od dyrektoryatu poselstwo. Wzięcie tey ważney fortecy, która była zastoną Włoch,

iak się spodziewam przyspieszy negocyacye pokoju, które są w robocie.”

Jenerał Forbey, podług dzisiejszey dworskiej gazety jest rządcą wyspy Bahama mianowany.

Wszyscy nasi jenerałowie, którzy w Anglii i w Szkocyi nad brzegami kommanderuią, iuz odebrali instrukcyje iak sobie maia postąpić, gdyby nieprzyjaciel, czego się jeszcze zawsze obawiamy, miał wylądować chcieć.

Słychać iż P. Pitt znowu nową pożyczkę od 6 do 10 mill: f. szt: chce proponować; z tey przyczyny wczoray bardzo papiery spadły. Dla Irlandyi także nową pożyczkę robią. — Dzisiay parlament rozpoczął znowu swoje sefsye.

W Irlandyi znowu kilka dystryktów w stanie insurekcyi ogłoszono, i wiele osób iako podeyrzanych aresztowano. — Pod Grenville i Cherburg więcey iak 20,000 woyska lądowego teraz Francuzi zgromadzili.

Pogłoska iakoby Francuzi na okręty obce w portach Brest i Dunkierki areszt włożyli, jest zmyślona. — Francuzi staraia się o wymianę poruczniką, któregośmy w Bantry zabrali; my z naszej strony domagamy się o kapitana Smith nazad.

Trzech Hamburgskich poczt iuz nam niedostaie. — Biega tu pogłoska, iakoby nasze woienne okręty z trochę woyska lądowego wyspę Hollenderską S. Eustachego opanowały.

Sekretarz Amerykańskiego ministria przy naszym dworze pojechał do Paryża. Mówią iż także depesze od lorda Grenville z sobą powiózł, o których sobie wiele obiecuiemy. — Nieiaki Claviere tu przybył; z początku wzięto go za akredytowanego

od dyrektoryatu posłańca; ale gdy się le-
piey w jego charakterze rozpatrzo-
no, okazało się, iż nie był w stanie od dyrek-
toryatu bydź akredytowanym, w 48 go-
dzin Anglią musiał porzucić, i z Jarmut u-
dał się do Niemiec.

Lord Bridport już do Londynu po-
wroczył i z lordem Spencer i P. Pitt miał
długie konferencye. Lord Spencer dał
dla obydwóch po iutrze wielki obiad. I lord
Seymour, który pod admirałem Bridport
kommenderował, także do Londynu przy-
był.

Do Jamajki korsarzy Francuzkich ie-
den o 18 armatach, drugi o 12 przyprowa-
dzono. — P. Erskine ważne pismo o przy-
czynach i skutkach wojny Francuzkiej
wydał. — Na śródziemnym morzu nasze
okręty zabrały Hiszpanom kupiecki okręt,
który na 100,000 f. szt. szacują.

Z Crefeld d. 14. Lutego.

Wczoraj generałowie Moreau, Kleber
i Damas z swemi adiutantami tu przybyli.
Generał Kleber niejaki czas tu zabawi. Je-
nerał Moreau jest aktualnie jeneralisimem
armii; ale kilku generałów, jako to le
Belle, Hatri, le Fevre i wiele sztabs
officerów z Paryża spodziewani. Krót-
ko mówiąc wszystko tu wojenną po-
stać bierze, i wnet podobno się krwawych
scen doczekamy. Generał Moreau, który
jest grzeczny i bardzo prosty człowiek,

obejrzał szançe Düßeldorfu i Kayser-
wert. Generał Doupoult stanie z swoi-
dywizyą nad rzeką Rur.

Od niższego Renu d. 15. Lutego.

Generał Moreau już woyska na ni-
szym Renie obejrzał, i z generałem Hoche,
który do Koblentz przyjechał, ma rozpo-
częcie nieprzyjacielskich kroków ułożyć.
Francuzi iak słyhać chcą na nowo do Nie-
miec w kroczyć.

Do Bruxelli od dyrektoryatu miał roz-
kaz zniestienia rewolucyynego rządu w
Belgii, który tam od zdobycia tego kraju
trwa, nadeść. — W okolicach Koblentza
Francuzi znowu fortyfikacyne szançe po-
naprawiać kazali. W Luxemburgu sukienki
i kleynoty cudownego tam Najswięt-
szej Panny obrazu przez publiczną licyta-
cyą sprzedać kazano. — W kraju między Mo-
zą i Renem rek wizycyą 16,000 wołów, wiele
płatana &c. rozpisali.

” Jak okrutnie nasze okolice niniey-
sza wojna przyciskała, piszą z Koblentz,
między innym można sobie ztąd wnieść, iż
trzy rządstwa elektorstwa Trewirskiego:
Dhan, Merzig i Zelle, pierwszy 227,000,
drugi 120,000, a trzeci 300,000 talerów
długu w ciągu tej wojny zrobili; a co ie-
szcze gorsza iż niemal całkowite wycięcie
naszych lasów, iedyne bogactwa tego kra-
iu, nie czyni nam nadziei nietylko kapita-
łu zapłacenia ale i prowizyi. „

D O N I E Ś I E N I E .

Z strony C. K. Krakowskiego sądu fori Nobilium w Galicyi zachodniej przypozywaia się mocą
niniejszego Edyktu sieroty: Jozef, Anna i Salomea Malikowscy, dzieci małżonkow Karola i Mag-
daleny de Wrzyki Rudskie Malikowskich, których opiekunem był zmarły Kazimierz Barchanowski,
ażebym się w tymże sądzie meldowali koncem doyscia szladu względem majątku sierocego; teby oraz
przy doniesieniu o sobie, równie i miejsce mieszkania swego oznaczyli. Uprasza się także P. Publi-
czność ieżliby o miejscu mieszkania powyżey rzeczonych sierot iakową wiadomość miała, aby C. K.
Krakowski sąd fori Nobilium o tym zainformować chciała dla uczynienia w tej mierze dalszych po-
trzebnych kroków. W Krakowie dnia 7 stycznia 1797 roku.

Wojna, Auersperg, Kronenfels.